

hendes Fortællinger. De var yngre og morede sig bedre i Faderens smukke Læseværelse med Billedbøgerne og den store Jord-Globus. Derfor kaldte Tjenestefolkene dem ogsaa „det smaa Herskab“, mens han selv med et Slags Øgenavn kaldtes „Fruens Dreng“. Hvor ofte og bittert havde han ikke ogsaa følt, at det var fra Moderens Dødsdag, han blev ene og uforstaaet i sin Faders Hus!

Saa længe gik han nu der paa Hjemvejen langsmed Stranden og fordybede sig i sine Barndomsminder, at han ganske glemte baade Tid og Sted. Da han endelig naaede tilbage til Præstegaarden, saa han til sin Forskrækkelse, at de indbudne Gæster allerede var begyndt at komme, og at han maatte skynde sig med sin Omklædning for ikke at møde for sent til Bordet.

Da han et Kvarterstid efter traadte ind i Dagligstuen, hvor hele Selskabet nu var forsamlet, modtoges han af et højst unaadigt Blik fra Provsten, der — iført Kjole og Kalot — gestikulerede midt paa Gulvet i Samtale med et Par ligeledes kjoleklædte Herrer. Der var samlet godt og vel en Snes Mennesker. Der var Sognets tre Proprietærer, den gamle Skolelærer Mortensen, Dyr læge Aggerbølle og Købmand Villing, alle med Fruer i Silkekjoler. Desuden var der seks Vejlby-Bønder med deres Koner samt den unge Hjælpelærer Johansen. Af Folk fra Skibberup var der ingen tilstede, og ligeledes manglede der Repræsentanter for Vejlby Husmænd, idet de sidste af de trofaste blandt disse fornylig til Provst Tønnesens store Harmen var bleven grebne som Tilhørere i Væver Hansens Forsamlingsaal.

De to af Proprietæerne var høje, kraftige Skikkelser, der lignede hinanden som et Par Brødre uden dog at være det. Den tredje var en lille, gnavent udseende Tyksak med et rødsprængt Ansigt, hvori to blege, udvæltende Øjne laa og svømmede i en Slags Fedt ligesom et Par Spejlæg. Fra hans brede Underkæbe, der skød sig en halv Tomme frem for Overansigtet ligesom et Ædetrug, voksede et Krat af graa Skægstubbe nedover en uhyre Hagesæk, der hang udover Halsen som en rynket Bug. Med sine korte Arme lagt bag paa Ryggen gik han og smaagryntede henne ved Døren ind til Spisestuen og saa hvert Øjeblik paa sit Ur.